

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หม่อน (mulberry) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Morus alba* เป็นไม้ยืนต้นจำพวกไม้พุ่มเช่นเดียวกับป้อสา บันุน และโพธิ์ มีลักษณะเด่นที่ใบเป็นรูปหัวใจ ผลหม่อนมีผลแบบผลรวม (*collective fruit*) ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากช่อดอกทั้งช่อรวมกันเป็นผลเดียวกัน ผลหม่อนสุกมีลักษณะหวานน้ำ มีสัดส่วนความเปรี้ยวและหวานที่สมดุลกัน มีสีแดงเข้มจนถึงสีม่วงดำทั้งผล (วสันต์, 2546) ผลหม่อนสุกมีสารแอนโ陶ไซดิน (anthocyanin) ซึ่งเป็นรงควัตถุมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant) นอกจากนั้นผลหม่อนสุกยังมีสรรพคุณทางด้านยาสมุนไพร เช่น ใช้แก้โรคไข้ข้อ อักเสบ โรคภูมิแพ้ โรคโลหิตจาง ชาตามแขนขา นอนไม่หลับ บำรุงหัวใจ บำรุงโลหิต บำรุงไต บำรุงสายตา ลดการอักเสบของลำคอ ช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน รวมไปถึงโรคมะเร็ง (Du et al., 2008) นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าในผลหม่อนสุกนั้นมีสารประกอบเกอร์ซีติน (quercetin) ที่มีคุณสมบัติต้านอนุมูลอิสระ โดยมีในผลหม่อนสุกสด 3.42 มิลลิกรัม/100 กรัม และมีในผลหม่อนสุกแห้ง 17.63 มิลลิกรัม/100 กรัม (วสันต์, 2546) ผลหม่อนมีช่วงระยะเวลาการเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน (ปัทมาภรณ์, 2546)

หลังจากเก็บเกี่ยวแล้วผลหม่อนสุกเน่าเสียได้เร็ว เนื่องจากมีผลที่อ่อนนุ่มและบอบบางทำให้ด่าง่าย ได้มีการศึกษาผลหม่อนสายพันธุ์เชียงใหม่ที่สุกเต็มที่พบว่า สามารถเก็บผลหม่อนสุกไว้ที่อุณหภูมิห้อง เพื่อบริโภคสดได้ เพียง 1 ถึง 2 วัน เท่านั้น (ชิตพันธ์, 2549) ในประเทศไทยได้มีการศึกษาการนำผลหม่อนสุกไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น ไวน์หม่อน น้ำผลหม่อน น้ำผลหม่อนเข้มข้นชนิดเติมน้ำตาล แยมผลหม่อน เยลลี่ผลหม่อน ผลหม่อนเชื่อม ลูกอมผลหม่อน เป็นต้น (สมชาย และคณะ, 2550) ผลิตภัณฑ์จากผลหม่อนหลายชนิด เมื่อผ่านกระบวนการผลิตอาจมีการเสียหาย หรือผ่านความร้อนระดับสูง ส่งผลให้สารต้านอนุมูลอิสระในผลหม่อนลดลง หรือถูกทำลาย แนวคิดผลิตภัณฑ์จากผลหม่อนสุกอิกนิดหนึ่งคือ นำหม่อน สะคัดเข้มข้นพร้อมดื่ม โดยใช้เทคโนโลยีในการกำจัดหรือระเหยนำออกจากการนำหม่อน นอกจากจะลดปริมาณของน้ำหม่อนแล้ว ยังเป็นการเพิ่มความเข้มข้นของสารอาหารต่างๆ ให้มากขึ้น ได้เป็นน้ำหม่อน สะคัดเข้มข้นที่พร้อมนำไปบริโภคได้โดยไม่ต้องเจือจางน้ำ ได้มีรายงานว่า น้ำหม่อนสะคัดเข้มข้นมีกลุ่มของสารต้านอนุมูลอิสระอยู่ในปริมาณที่สูง ซึ่งได้แก่ สารประกอบฟีโนอล สารแอนโ陶ไซดิน และสารเคอร์

ชีพิน (สมชาย และคณะ, 2551) ในการผลิตน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้นสามารถทำได้หลายวิธี การทำเข้มข้นแบบแช่เยือกแข็ง (freeze concentration) เป็นวิธีหนึ่งที่มีการลดอุณหภูมิของน้ำหมื่นองให้ต่ำลง จนกระแทกของเหลวบางส่วนแข็งตัว แล้วทำให้เข้มข้นขึ้นด้วยการแยกผลึกน้ำแข็งออกจากของเหลว มีรายงาน ว่าสารต้านอนุมูลอิสระในน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้นที่ได้ถูกทำลายไปน้อยมาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้มีความเข้มข้นของสารประกอบพืชนลักษณะน้ำหมื่นอง สารแอนโพรไไซยานินทั้งหมด และสารเคอร์ชีพิน สูงกว่าผลิตภัณฑ์น้ำหมื่นองสักดิ์สด (สมชาย และคณะ, 2551) ถึงแม้ว่าวิธีดังกล่าวช่วยลดการถูกทำลายของสารต้านอนุมูลอิสระ และยังคงมี กลิ่นรสของอาหาร ใกล้เคียงกับของสด แต่เมื่อข้อด้อยคือ มีการสูญเสียน้ำหมื่นองบางส่วน ไปในขั้นตอนการแยกผลึกน้ำแข็ง ทำให้ผลผลิตที่ได้ต่ำ (สมชาย และคณะ, 2551) อีกทั้งมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเครื่องมือ และค่าใช้จ่ายระหว่างการปฏิบัติงาน สูง การทำน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้นยังมีเทคนิค อีกหลากหลาย วิธี เช่น การระเหยภายในสูญญากาศ (vacuum evaporation) และการระเหยแบบไอลเป็นฟิล์มบาง (climbing film evaporation) กระบวนการดังกล่าวใช้อุณหภูมิค่อนข้างต่ำในการระเหยน้ำ จึงลดการสูญเสียของสารต้านอนุมูลอิสระ (ไฟโรมัน, 2535) วิธีการนี้ได้ถูกนำไปใช้กับการทำเข้มข้นในน้ำผลไม้ชนิดอื่นๆ แต่ยังไม่ได้มีการศึกษาการนำไปใช้ในผลิตน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้น

จากน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้น ซึ่งมีแนวโน้มของสารต้านอนุมูลอิสระอยู่ในปริมาณที่สูง หากมีการเสริมสารอาหารบางอย่างลงไป จะยิ่งสามารถเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการได้ อาหารที่น่าสนใจคือ เกสรดอกไม้จากผึ้ง (bee pollen) ซึ่งเป็นก้อนเกสรที่นำมาจากรังผึ้ง โดยที่ผึ้งงานเก็บรวบรวมละล่องเกสรหรือเรณูจากดอกไม้ (สิริวัฒน์ และเพ็ญศรี, 2529) เกสรดอกไม้จากผึ้งนั้นเป็นอาหารที่มีคุณค่าและอุดมไปด้วยสารอาหาร เช่น โปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุต่างๆ ที่สูง ซึ่งเป็นแหล่งคุณค่าทางโภชนาการ (Hannelie and Sue, 2006) แต่เนื่องจากเกสรดอกไม้จากผึ้งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย การที่จะแปรรูปเพื่อเพิ่มน้ำหนักของเกสรดอกไม้จากผึ้งก็ทำได้ยาก และไม่นิยมที่จะรับประทานโดยตรงเนื่องจากมีลักษณะเป็นเกล็ดแข็ง ดังนั้นการนำเกสรดอกไม้จากผึ้งมาเสริมในน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้น จะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ที่มีสารอาหารและคุณค่าทางโภชนาการที่สูงขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้เกิดแนวความคิดในการหากระบวนการที่เหมาะสมในการผลิตน้ำหมื่นองสักดิ์เข้มข้น เสริมเกสรดอกไม้ โดยเปรียบเทียบ การทำให้เข้มข้นด้วย การระเหยภายในสูญญากาศ การระเหยแบบไอลเป็นฟิล์มบาง และการทำเข้มข้นแบบแช่เยือกแข็ง มีการคำนวณเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการผลิต ราคาวัตถุคิด ค่าพลังงานไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าแรงงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าการจัดการ

จากกระบวนการที่เหมาะสมในการผลิตน้ำหมื่น สถาณเดิมเข้มข้น เสริมเกสรดอกไม้จากผึ้ง นอกจาจจะได้เครื่องคั่มที่มีสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายสูงแล้ว ยังเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตสู่เกษตรกร และในระดับอุตสาหกรรมได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อหากระบวนการที่เหมาะสมในการผลิตน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้น
- 2) เพื่อเปรียบเทียบสมบัติทางกายภาพ เคมี ค่าใช้จ่ายระหว่างการผลิต และการยอมรับทางประสาทสัมผัสของน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้น
- 3) เพื่อหาราชนิดและปริมาณที่เหมาะสมในการเสริมเกสรดอกไม้จากผึ้ง ในน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้น
- 4) เพื่อทราบการเปลี่ยนแปลงคุณภาพระหว่างการเก็บรักษาของน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้นเสริมเกสรดอกไม้จากผึ้งที่อุณหภูมิห้อง

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1) ทราบกระบวนการที่เหมาะสมในการผลิตน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้น
- 2) ทราบสูตรที่เหมาะสมในการผลิตน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้นเสริมเกสรดอกไม้จากผึ้ง
- 3) ทราบการเปลี่ยนแปลงคุณภาพระหว่างการเก็บรักษาของน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้นเสริมเกสรดอกไม้จากผึ้งที่อุณหภูมิห้อง
- 4) สามารถเพิ่มช่องทางในการใช้ประโยชน์และเป็นความรู้พื้นฐานที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในระดับอุตสาหกรรมได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ศึกษากระบวนการทำให้น้ำหมื่นเข้มข้นโดยใช้ผลหมื่นสุกพันธุ์เชียงใหม่ โดยเปรียบเทียบกระบวนการต่างๆ ที่ทำให้เข้มข้น โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพทางกายภาพ เคมี ค่าใช้จ่ายระหว่างการผลิต และการยอมรับทางประสาทสัมผัสของน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้นที่ได้ จากนั้นศึกษาชนิดและปริมาณที่เหมาะสมในการเสริมเกสรดอกไม้จากผึ้ง ในกระบวนการทำให้เข้มข้นที่มีศักยภาพสูงที่สุดและทำการศึกษาคุณภาพทางกายภาพ เคมี จุลินทรีย์ ค่าใช้จ่ายระหว่างการผลิต การยอมรับทางประสาทสัมผัสและการเปลี่ยนแปลงคุณภาพระหว่างการเก็บรักษาน้ำหมื่นสถาณเดิมเข้มข้นเสริมเกสรดอกไม้จากผึ้ง